

L'«alta música» de Pérez Cruz i Mezquida

Crònica del concert de Sílvia Pérez Cruz i Marco Mezquida el passat 22 de juliol al festival de Cap Roig

Sílvia Pérez Cruz i Marco Mezquida a Cap Roig | José Irún

L'any 1983, un jove Ferran Adrià va arribar a cala Montjoi i es va posar al càrrec dels fogons d'El Bulli. El restaurant de l'Alt Empordà continua sent un emblema de l'alta cuina mundial, 8 anys després de la dissolució. A uns quants quilòmetres i compartint la màgia de la costa Brava, als jardí botànic de Cap Roig, **Sílvia Pérez Cruz** i **Marco Mezquida** van oferir un concert indescriptible pel que fa a l'estil, per la diversitat i qualitat, que va recordar l'art rere els fogons de Ferran Adrià. Si un fa alta cuina, els altres dos han fet aquest cap de setmana 'alta música'.

L'artista palafrugellenca, que jugava a casa i que estava rodejada de família i amics, i el pianista menorquí van fer un menú degustació de composicions originals i versions que barrejaven tradició i modernitat amb molta tècnica. Tot plegat durant més de dues hores de recital que van enamorar el públic. Com és costum, el concert va començar amb un "My Funny Valentine" íntim, clàssic compost per **Richard Rodgers** i **Lorenz Hart** que unia els dos artistes. **Pérez Cruz** va explicar, després de cantar fluixet la cançó assegurada a terra i arrepenjada al piano de paret 'ensordinat' de **Mezquida**, que anys enrere aquesta mateixa escena havia succeït en un petit bar de Gràcia on van interpretar la cançó junts per primera vegada.

A aquest clàssic, el van seguir disset peces més que abraçaven des de la famosa "Vestida de Nit" composta pels pares de l'artista catalana fins a "La Llorona", passant pel poema de Lorca "Niño mudo", musicat per **Quilapayún**, o pel també reconegut pel públic "El Pequeño Vals

Vienés". Una antologia de grans cançons reformulades per la parella artística que les portava a noves sonoritats i produïa així noves sensacions.

Sílvia Pérez Cruz i Marco Mezquida interpretant My Funny Valentine Foto: José Irún

L'alta cuina es defineix per barrejar tradició, tècnica i avantguarda, creant així nous plats agafant l'essència de la cultura popular. Exactament això és el que va fer sobre l'escenari el duet. Van interpretar des de fados fins a clàssics del folk-rock americà, deconstruint per crear noves peces que volaven amb vida pròpia al mateix temps que mantenien l'essència. Tot gràcies a la genial veu de la cantant i a la sublimació tècnica i sensible del compositor menorquí, que està vivint una etapa daurada amb innumerables projectes en els quals brilla amb llum pròpia.

El clar exemple d'aquesta 'alta música' va ser l'última cançó, abans dels tres bisos del concert, el duet va combinar en una mateixa cançó el "Christus Factus Est" d'**Anton Bruckner**, el "Lonely Woman" d'**Ornette Coleman** i, una altra vegada, "My Funny Valentine". Creant així un espectacle circular que acabava com començava. Aquestes tres joies musicals provinents de tradicions diferents, deixaven palesa la química irreplicable de la parella. La qualitat tècnica i l'experiència acumulada pels dos músics feia que l'arranjament sonés com si les cançons haguessin estat creades perquè visquessin juntes, en un triumvirat sense arestes. Passió i tècnica. Avantguarda i tradició. Sensibilitat i habilitat. Serien algunes de les connexions per descriure l'espectacle del duet a Cap Roig. 'Alta Música'.

Sílvia Pérez Cruz Foto: José Irún